

Fremsat den 13. maj 2014 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om randzoner og miljømålsloven

(Anvendelsesområde og fornyet høring af vandplanforslag m.v.)

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

§ 1

I lov nr. 591 af 14. juni 2011 om randzoner, som ændret ved lov nr. 563 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Der må i landzone ikke foretages gødskning og anden jordforbedring, sprøjtning, dyrkning eller anden jordbearbejdning i en randzone på indtil 10 meter, jf. stk. 4, fra bredden af de åbne vandløb og søer med et overfladeareal på mere end 100 m²,

- 1) der er klassificeret som offentlige efter § 9 i lov om vandløb, eller
- 2) er beskyttet efter § 3 i lov om naturbeskyttelse, eller
- 3) er omfattet af kravet om 2-meter bræmmer i § 69, stk. 1, i lov om vandløb, eller
- 4) for hvilke der er fastsat miljømål i,
 - a) de statslige vandplaner vedtaget i medfør af miljømålsloven, eller
 - b) bekendtgørelser om miljømål udstedt i medfør af lov om vandplanlægning.«

2. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for arealer, der anvendes til skov, have, park eller dambrugsaktiviteter.«

3. I § 5 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Forøges det samlede areal af randzoner på en bedrift som følge af en ændring af denne lov, så randzonearealet kommer til at udgøre mere end 5 pct. af bedriftens samlede areal på tidspunktet for ændringslovens ikrafttræden, meddeler ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter ansøgning tilladelse til en forholdsmæssig reduktion af bredden af randzonen på den pågældende bedrift, således at det

samlede areal af randzoner kommer til at udgøre 5 pct. af bedriftens samlede areal. Ansøgning skal ske inden en tidsfrist, der fastsættes af ministeren.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4

4. I § 5, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

5. Efter § 6 a indsættes:

»§ 6 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 6 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. stk. 1.«

6. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele den, der er ansvarlig for bedriften, påbud om at bringe arealer, der er omfattet § 1, stk. 1, i en tilstand, der er i overensstemmelse hermed.«

7. I § 9, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav her- til.«

8. § 10, stk. 1, affattes således:

»Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgiv- ning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1, eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 8 a.«

Miljøministeriet

§ 2

I miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret senest ved lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. § 30 affattes således:

»§ 30. Hvis der forud for vedtagelsen af den endelige vandplan foretages ændringer i forhold til det offentliggjorte forslag i de dele af indsatsprogrammet eller retningslinjerne,

der fastsætter forpligtelser for myndigheder, kan vandpla- nerne ikke vedtages, før ændringerne har været i fornyet of- fentlig høring i mindst 8 uger.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 træder i kraft den 1. august 2014.

§ 4

Stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte en ordning, hvorefter det i en overgangsperiode vil være tilladt at høste afgrøder, såvel etårige som flerårige, der er etableret i randzonen langs vandløb, der ikke før 1. august 2014 var omfattet af randzonenloven, men som bliver omfattet af loven efter denne dato.

Stk. 2. Lovens § 1 finder ikke anvendelse på ansøgninger om forholdsmæssig reduktion af randzonebredden, som er indsendt men endnu ikke afsluttet på tidspunktet for ikraft- trædelsen af § 1. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Baggrunden for lovforslaget
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Lov om randzoner
 - 3.1.1. Ændring af randzonenlovens anvendelsesområde
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Obligatorisk digital kommunikation
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Påbud
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Ændring af miljømålslovens § 30
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af lov nr. 591 af 14. juni 2011 om randzoner, som ændret ved lov nr. 563 af 18. juni 2012, og ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (Miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009 med senere ændringer. Lovforslaget er en opfølgning på aftale om Vækstplan for Fødevarer af 2. april 2014, indgået mellem Regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative med henblik på sikre en bæredygtig udvikling i det danske råvaregrundlag samt styrke landbrugets og fødevarersektorens konkurrenceevne.

Siden ikrafttrædelsen af lov om randzoner (herefter randzonenloven) har der været rejst væsentlig kritik af loven og den etablerede kompensationsordning ikke mindst efter Natur- og Miljøklagenævnets underkendelse af de 23 statslige vandplaner den 6. december 2012.

Landbruget har givet udtryk for en betydelig tvivl om den faktiske placering af randzonerne, hvilket har ført til gentagen kritik af loven. Den væsentligste del af kritikken angår retssikkerheden for de jordbrugere, der, med lovens brede formulering af anvendelsesområdet, har haft svært ved at få klarhed om, hvorvidt de vandløb og søer, der findes på deres bedrift, udløser et krav om randzoner efter loven.

På baggrund af erfaringer med administrationen af loven anerkendes det, at det ikke er tilstrækkeligt klart med den nuværende formulering af randzonenloven hvilke vandløb og

større søer, der udløser krav om randzoner. For at afhjælpe jordbrugernes tvivl tilpasses lovens anvendelsesområde. Loven vil fremover omfatte vandløb og søer over 100 m² i landzone, som efter anden specifikt angivet lovgivning allerede er udpeget eller beskyttet på grund af deres miljø-, natur- eller samfundsmæssige værdi. Der henvises til afsnit 3.1.1., og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Samtidig foreslås en forenkling af miljømålslovens § 30, der præciserer de situationer, hvor der skal foretages supplerende høring af forslag til vandplaner og fastsætter høringsfristen til mindst 8 uger. Der henvises til afsnit 3.2. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Det fremgår af regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« fra oktober 2011, at »al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015«. Det følger desuden af den fælles-offentlige digitaliseringsstrategi for 2011-2015 »Den digitale vej til fremtidens velfærd« fra august 2011, at virksomhederne skal foretage alle indberetninger digitalt til offentlige myndigheder fra 2012 eller snarest derefter, når den nødvendige lovgivning og de effektive løsninger er på plads.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, vedr. obligatorisk digital kommunikation, fortsættes således indsatsen med indførelsen af obligatorisk digitalisering, som blev påbegyndt med vedtagelsen af lov nr. 1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love, og med lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love.

2. Baggrunden for lovforslaget

Kvælstof- og fosforreguleringen i Danmark er en konsekvens af det stadig forøgede fokus på belastningen af vandmiljøet med næringsstoffer m.v. på nationalt plan og på EU-niveau. Som led i bestræbelserne på at nedbringe især kvælstofbelastningen af det danske vandmiljø har der med de forskellige vandmiljøplaner - VMPI i 1987, VMP II i 1998 og VMPIII i 2004 - været iværksat en række miljøtiltag.

For at leve op til Danmarks forpligtelser i henhold til EU's vandrammedirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 (herefter vandrammedirektivet) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (Fuglebeskyttelsesdirektivet), (herefter Natura 2000-direktiverne), blev der, bl.a. for at realisere vandrammedirektivets målsætninger om at sikre et vandmiljø af god kvalitet, den 16. juni 2009 indgået aftale mellem V, K og DF om Grøn Vækst. Aftalen indebar bl.a., at der skulle udlægges en indtil 10 meter bred dyrknings-, gødsknings-, og sprøjtefri randzone omkring søer større end 100 m² og åbne vandløb i landzone. Lov om randzoner blev vedtaget af Folketinget den 26. maj 2011, jf. lov nr. 591 af 14. juni 2011.

Den 11. juni 2012 blev der vedtaget to ændringer til lov om randzoner, jf. lov nr. 563 af 18. juni 2012 om ændring af lov om randzoner. Med ændringerne blev muligheden for at etablere flerårige energiagrøder i randzonen fjernet, og offentligheden fik adgang til at færdes i randzonerne, hvis disse fremstod udyrkede i naturbeskyttelseslovens forstand. Den tilpassede lov om randzoner blev ved bekendtgørelse sat i kraft 1. september 2012.

Miljøministeren vedtog den 22. december 2011 statslige vandplaner ved bekendtgørelse nr. 1208 af 15. december 2011 om ikrafttræden af miljømål og indsatsprogrammer og prioriteringer m.v. i vandplanerne for planperiode 2010-2015. Ved Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 6. december 2012 blev Miljøministerens afgørelse om de vedtagne statslige vandplaner imidlertid ophævet, da fristen på 8 dage i forbindelse med den supplerende høring var for kort henset til vandplanernes omfang, indhold og kompleksitet, og dermed i strid med miljømålslovens § 30. Sagen blev hjemvist til fornyet behandling i Naturstyrelsen.

Vandplanerne blev den 17. juni 2013 sendt i fornyet høring i 6 måneder og forventes endeligt vedtaget i løbet af 2014.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Lov om randzoner

3.1.1. Ændring af randzonenlovens anvendelsesområde

3.1.1.1. Gældende ret

Med randzonenloven skal der etableres indtil 10 meter brede dyrknings-, gødsknings- og sprøjtefrie randzoner langs alle åbne vandløb samt søer større end 100 m² i landzone, jf.

randzonenlovens § 1. Dyrkning af vedvarende græs i randzonerne er dog tilladt, jf. randzonenlovens § 2 og § 10 i bekendtgørelse nr. 892 af 29. august 2012 med senere ændringer (herefter randzonebekendtgørelsen).

Formålet med randzonenloven er at bidrage til at sikre et vandmiljø af god kvalitet og natur, og loven retter sig primært mod dyrkningsjorden. Bestemmelsen i randzonenlovens § 1, stk. 2, undtager derfor skove, hvor der normalt ikke sprøjtes eller gødskes, samt haver, parker og lignende, hvor et udlæg af en randzone ville kunne være et meget alvorligt indgreb både i forhold til anvendelse og rent visuelt.

3.1.1.2. Den foreslåede ordning

Med forslaget til ændring af randzonenlovens § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, tilpasses randzonenlovens anvendelsesområde og gødskningsforbuddet præciseres.

For så vidt angår gødskningsforbuddet, foreslås det, at bestemmelsen præciseres, så det fremover fremgår eksplicit af bestemmelsen, at forbuddet omfatter brugen af både gødningsprodukter og jordforbedringsmidler. Præciseringen foretages, da det i forbindelse med administrationen af den gældende randzonenlov har vist sig, at det i praksis har givet anledning til tvivl, om anvendelse af jordforbedringsmidler som f.eks. kalk er tilladt i randzonen. Den definition af begreberne gødning og jordforbedringsmidler, som er lagt til grund for administrationen af randzonenloven, er den legale definition, som fremgår af § 2 i lov om gødning og jordforbedringsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 3. maj 2011.

For så vidt angår randzonenlovens anvendelsesområde foreslås det, at der fremover kun stilles krav om randzoner langs vandløb og større søer, som efter anden lovgivning er beskyttede eller udpegede på grund af deres miljø-, natur- eller samfundsmæssige værdi. Ændringen foretages for at afhjælpe jordbrugernes tvivl om hvilke vandløb og søer, der udløser krav om udlægning af randzoner.

Ændringen indebærer, at der fremover kun stilles krav om udlægning af indtil 10 meter gødsknings-, sprøjte-, og dyrkningsfrie randzoner i landzone langs de åbne vandløb og søer med et overfladeareal på mere end 100 m², der er

- 1) klassificeret som offentlige efter § 9 i lov om vandløb, eller
- 2) beskyttet efter § 3 i lov om naturbeskyttelse, eller
- 3) omfattet af kravet om 2-meter bræmmer i § 69, stk. 1, i lov om vandløb, eller
- 4) for hvilke, der er fastsat miljømål i,
 - a) de statslige vandplaner vedtaget efter reglerne i miljømålsloven, eller
 - b) bekendtgørelser om miljømål udstedt i medfør af lov om vandplanlægning.

Med ændringen af randzonenlovens § 1, stk. 1, vil det i den hidtidige administrative praksis anvendte kriterium vandførende i hovedparten af året ikke længere finde anvendelse ved afgrænsning af, om der er tale om et vandløb, der udløser krav om udlægning af randzoner efter randzonenloven. Det vil fremover være kriterierne i den lovgivning, der hen-

vises til i den foreslåede § 1, stk. 1, der vil være afgørende for, om et vandløb udløser et krav om udlægning af randzoner, uanset om vandløbet er vandførende i hovedparten af året. Ændringen af kriterierne for, hvornår et vandløb udløser krav om udlægning af randzoner, vil overordnet set reducere det samlede randzoneareal på landsplan. Ændringen vil dog for den enkelte bedrift kunne medføre både bortfald af vandløb, som efter den gældende lov udløste krav om randzoner, og tilkomst af vandløb, som udløser krav om udlægning af randzoner efter ændringslovens ikrafttræden.

Det vil som hidtil være den enkelte jordbrugers ansvar at udlægge randzoner korrekt inden for bedriften også efter de nye regler. Hvis en jordbruger fortsat er i tvivl om, hvorvidt en sø eller et vandløb udløser krav om udlægning af randzoner, vil den pågældende kunne rette henvendelse til den kompetente myndighed på området (den pågældende kommune eller Naturstyrelsen) og få oplyst, om den pågældende sø eller det pågældende vandløb er omfattet af mindst én af de i § 1, stk. 1, nævnte kategorier.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i randzonenlovens § 1, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, udvides til også at omfatte arealer, der anvendes til dambrugsaktiviteter, da der i lighed med de øvrige arealer, der er undtaget efter bestemmelsen, ville kunne være tale om et meget alvorligt indgreb i forhold til anvendelse af produktionsarealet. Arealer med dambrugsaktiviteter er i vidt omfang efter gældende praksis undtaget efter dispensationsbestemmelsen i randzonenlovens § 6. Med den foreslåede udvidelse af bestemmelsen i randzonenlovens § 1, stk. 2, slipper den pågældende ansvarlige for dambrugsaktiviteter for at ansøge om en dispensation fra lovens regler.

Af hensyn til de jordbrugere, der har indrettet sig i tillid til den forholdsmæssige reduktion af randzonebredden, som de har opnået siden randzonenlovens ikrafttræden 1. september 2012, er det ikke hensigten at genoptage de på dette tidspunkt allerede afsluttede sager, selvom anvendelsesområdet ændres, og bedriftens samlede randzoneareal efter ændringen ikke længere udgør 5 pct. af bedriftens samlede areal.

Det foreslås med bestemmelsen i randzonenlovens § 5, stk. 2, jf., lovforslagets § 1, nr. 3, at jordbrugere, der har en bedrift, hvis samlede randzoneareal bliver forøget med randzoner langs nye vandløb som følge af en ændring randzonenloven, så bedriftens samlede randzoneareal kommer til at udgøre mere end 5 pct. af bedriftens samlede areal, har ret til efter ansøgning at få en forholdsmæssig reduktion af randzonebredden. Fristen for ansøgning om forholdsmæssig reduktion fastsættes af fødevareministeren.

Ved nye vandløb forstås vandløb, der med ændringslovens ikrafttræden bliver omfattet af randzonenloven, men som ikke var omfattet tidligere.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, omfatter alle bedrifter, hvis randzoneareal udgør mere end 5 pct. af bedriftens samlede areal efter ændringslovens ikrafttræden, herunder bedrifter, der har ansøgt men endnu ikke modtaget en endelig afgørelse om reduktion af bredden af randzonen inden ændringslovens ikrafttræden.

For at jordbrugere, som har ansøgt men endnu ikke modtaget en endelig afgørelse om reduktion af bredden af randzonen inden ikrafttræden af ændringerne i randzonenloven, ikke skal kunne komme til at stå i den situation, at ændringen af randzonenloven medfører, at forholdet mellem bedriftens samlede areal og randzoneareal ikke længere giver basis for en reduktion, foreslås det i lovforslagets § 4, stk. 2, at disse sager behandles efter de regler, der var gældende indtil ændringerne i randzonenloven trådte i kraft.

De foreslåede bestemmelser betyder i rent praktisk, at de jordbrugere, der ikke har modtaget en endelig afgørelse på deres ansøgning om forholdsmæssig reduktion efter randzonenlovens § 5, stk. 1, kan vælge at fastholde deres ansøgning og dermed få behandlet deres ansøgning på grundlag af de regler, der var gældende indtil ændringerne i randzonenloven trådte i kraft, eller indsende en ny ansøgning efter § 5, stk., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og få behandlet deres ansøgning på grundlag af de regler, der bliver gældende den 1. august 2014.

Det er forventningen, at ændringen af randzonenlovens anvendelsesområde kun i begrænset omfang fører til, at der bliver pligt til at udlægge randzoner langs vandløb, som ikke er omfattet af den gældende randzonenlov. For at imødegå uhensigtsmæssige virkninger i disse situationer foreslås der indført en bemyndigelse til fødevareministeren til at fastsætte en overgangsordning, hvorefter det vil være tilladt at høste afgrøder, såvel etårige som flerårige afgrøder, der er etableret i randzonen før ændringslovens ikrafttræden. Der henvises til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 1.

Den foreslåede ændring af randzonenlovens anvendelsesområde har endelig betydning for beregningen af afgrødernes kvælstofnormer i § 6, stk. 3, i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, jf. lovbekendtgørelse nr. 500 af 12. maj 2013. Det samlede areal, der indgår i normsystemet og som skal fratrækkes ved beregningerne som følge af, at randzonearealerne ikke indgår i landbrugsdrift, udgør årligt ca. 25.000 hektar.

3.1.2. Obligatorisk digital kommunikation

3.1.2.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1459 af 17. december 2013 om ændring af forskellige bestemmelser på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område om obligatorisk digital kommunikation m.v. er fødevareministeren blevet bemyndiget til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om digital kommunikation på en række lovområder, der administreres af Fødevarestyrelsen.

Ved fremsættelsen af lovforslaget, der som nævnt vedrørte Fødevarestyrelsens område, blev det bl.a. oplyst, at der på Fødevareministeriets anden styrelses område, NaturErhvervstyrelsen, var indført digitale selvbetjeningsløsninger, hvorfor der ikke for indeværende var behov for yderligere regulering. Disse digitale selvbetjeningsløsninger omfattede dog ikke randzonenlovens område, hvorfor der nu er opstået behov for, at der også på denne lovs område kan fastsættes

bestemmelser om obligatorisk digital kommunikation efter samme model, som nu er hjemlet i en række af ministerområdets øvrige love.

3.1.2.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslagets § 1, nr. 5, om forslag til randzonelovens §§ 6 b - 6 c, skabes der hjemmel til, at al relevant skriftlig kommunikation mellem NaturErhvervstyrelsen og virksomheder eller fysiske personer skal foregå digitalt.

Det foreslås, at hjemlen i randzonenloven udformes som en bemyndigelse til fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation. Derved bliver det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer (herunder særlige portalløsninger, elektroniske formularer, skemaer og lignende) og særlige digitale formater m.v.

Ved bekendtgørelse kan der endvidere, hvor det er relevant, fastsættes bestemmelser, som skal lette overgangen til digital kommunikation. Der vil således kunne fastsættes bestemmelser om undtagelse fra kravet om digital kommunikation, f.eks. for visse gruppers vedkommende eller i tilfælde, hvor materialet på grund af sin særlige beskaffenhed ikke er egnet til digital fremsendelse.

Fødevareministeriet har etableret et klagesystem, hvorefter de afgørelser truffet af ministeriets styrelser, som kan påklages, skal indbringes for Fødevareministeriets Klagecenter. Det foreslås, at også klager over afgørelser truffet i henhold til randzonenloven eller i henhold til regler udstedt i medfør af loven omfattes af kravet om digital kommunikation.

For at gøre kommunikationen mellem borgere/virksomheder og myndigheder på randzonenlovens område så overskuelig som mulig er det hensigten, at enhver kommunikation skal finde sted enten gennem en portalløsning etableret af Fødevareministeriet (f.eks. Tast selv-service) eller gennem den digitale postløsning Offentlig Digital Post under borger.dk eller virk.dk. Det vil afhænge af den pågældende kommunikations art og indhold, om det er den ene eller den anden kommunikationskanal, der skal finde anvendelse.

Det vil fremgå af en bekendtgørelse, der udstedes på området, på hvilken måde kommunikationen mellem NaturErhvervstyrelsen og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå.

Erhvervet og andre relevante parter vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen.

I den foreslåede bestemmelse til randzonenlovens § 6 b, stk. 3, er det fastsat, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, dvs. til modtageren af meddelelsen, når den er tilgængelig for denne. En hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital vis, er omfattet af bestemmelsen. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Det er normalt uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Adressaten bærer således alene risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Forslaget har betydning for alle meddelelser, herunder også for om f.eks. en indberetning eller lignende kan anses for rettidig fremkommet. Fremkomsttidspunktet er normalt afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

Lovforslaget medfører ikke ændringer i de gældende principper for beregning af frister i forbindelse med klager.

En meddelelse til en myndighed vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen måtte betragte meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

Lovgivningen indeholder på nogle områder krav om eller forudsætter, at dokumenter, som udarbejdes af fysiske personer eller virksomheder, skal være underskrevet.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og personer kan opfylde underskriftskravet på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i randzonenlovens § 6 d om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at underskriftskravet ikke udgør en unødigt barriere for digital kommunikation.

3.1.3. Påbud

3.1.3.1. Gældende ret

Overtrædelser af randzonenlovens § 1, stk. 1, sanktioneres med straf af bøde efter randzonenlovens § 10.

3.1.3.2. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede bestemmelse i randzonenlovens § 8 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, indføres mulighed for at meddele den, der er juridisk ansvarlig for bedriften, påbud om at bringe arealer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, i en tilstand, der er i overensstemmelse hermed.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre retablering af den fysiske barriere mod udvaskning af næringsalte og pesticider til vandmiljøet, som randzonerne udgør.

Bestemmelsen forudsættes derfor anvendt til at påbyde den ansvarlige for bedriften at retablere randzonen, f.eks.

ved påbud om etablering af græs i en randzone i de tilfælde, hvor randzonen f.eks. er blevet opløjet. Meddeles der påbud efter bestemmelsen indebærer dette samtidig en konkret dispensation fra forbuddet mod jordbearbejdning i lovens § 1, stk. 1, men henblik på reetablering af randzonen.

Meddelelse af påbud er en afgørelse i forvaltningslovens forstand og dermed omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, begrundelse og klagevejledning m.v.

Manglende opfyldelse af påbud kan straffes med bøde efter randzonenlovens § 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Afgørelse om påbud kan påklages til Fødevarerministeriets Klagecenter efter regler fastsat i medfør af randzonenlovens § 9, stk. 2. En klage har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Afgørelser truffet af klagecentret i sager vedrørende lov om randzoner eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

3.2. Ændring af Miljømålslovens § 30

3.2.1. Gældende ret

Forslaget om ændring af miljømålsloven skal ses i sammenhæng med forslaget til ændring af randzonenloven, jf. lovforslagets § 1, samt Aftale om Vækstplan for Fødevarer af 2. april 2014, indgået mellem Regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative, særligt i forhold til beslutningen om at 140.000 ha målrettede efterafgrøder erstattes af 60.000 ha generelle efterafgrøder.

Ifølge de gældende bestemmelser i miljømålslovens § 30 kan vandplaner ikke endeligt vedtages, hvis der efter høringen på 6 måneder foretages ændringer, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig under en såkaldt supplerende høring. Miljøministeren fastsætter en frist for høringen.

Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til vandplan, skal hele proceduren for tilvejebringelse af vandplaner, bortset fra idéfasen, starte forfra. Det er en meget ressourcekrævende proces.

3.2.2. Den foreslåede ordning

Konsekvensen af gennemførelse af forslaget om ændring af randzonenloven som foreslået vil være, at kravet om randzone langs en stor del af de vandløb, som indgår i de forslag til vandplaner, der var i høring i efteråret 2013, ikke gennemføres. Det vurderes, at der hermed sker omtrent en halvering af de arealer, der bidrager til randzonernes effekt, og dermed også omtrent en halvering af de miljø- og naturmæssige effekter af udlægning af randzoner. Se nærmere i bemærkningerne til lovforslagets § 1. Dertil kommer aftalen i forbindelse med Vækstplan for Fødevarer om at erstatte 140.000 ha målrettede efterafgrøder med 60.000 ha generelle efterafgrøder.

Hvis det lægges til grund, at der er tale om så omfattende ændringer i forhold til høringsudkastet af vandplanerne, at der reelt set er tale om nye forslag til vandplaner, vil det efter den gældende bestemmelse betyde, at der skal gennemføres en ny procedure med tilvejebringelse af vandplaner, herunder ny offentlig høring på 6 måneder. Det gælder uanset, at ændringerne af randzonenloven er i selvstændig høring, og uanset at randzonenloven ikke har retsvirkning i kraft af vandplanerne.

Denne regulering må anses for uhensigtsmæssig i relation til mulighederne for at vedtage vandplanerne og vil aktuelt indebære, at de danske vandplaner kan blive yderligere væsentligt forsinket. Efter vandrammedirektivet skulle de have været trådt i kraft senest den 22. december 2009. Opnåelse af en stor del af de miljømål, som direktivet forudsætter, vil blive tilsvarende forsinket.

Det foreslås derfor, at pligten til fornyet høring over ændringer i udkast til vandplaner alene gælder i tilfælde, hvor der i forhold til det offentliggjorte forslag foretages ændringer i de dele af indsatsprogrammet eller retningslinjer, der fastsætter forpligtelser for myndigheder. Høringstemaet vil alene være de konkrete ændringer i indsatsprogram eller retningslinjer. Desuden ophæves sondringen mellem ændringer af omfattende karakter og ændringer af ikke omfattende karakter. Det foreslås samtidig at sætte høringsfristen til mindst 8 uger.

Det bemærkes, at lov om vandplanlægning, som blev vedtaget af et enigt Folketing i december 2013 (L nr. 71, 2013-14), og som fastsætter regler om tilvejebringelse af vandområdeplaner for anden og følgende vandplanperioder, ikke indeholder en bestemmelse svarende til miljømålslovens § 30.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Ændringen af randzonenloven vurderes samlet set at være positiv i forhold til de økonomiske konsekvenser for erhvervet, da der med forslaget vil være ca. 25.000 hektar landbrugsjord, som igen kan tages i dyrkning samtidig med, at der skabes større klarhed for så vidt angår placeringen af randzonerne efter loven. Ændringen af randzonenloven vurderes at være neutral i forhold til de administrative konsekvenser for erhvervet.

Forslaget har i udkast været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på vurdering af, om forslaget skal forelægges for Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for det danske erhvervsliv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

De i forbindelse med Grøn Vækst aftalen iværksatte 50.000 hektar randzoner, blev i forbindelse med aftalens indgåelse estimeret til at bidrage med en reduktion på ca. 2.550 ton kvælstof og op til 160 ton fosfor til vandmiljøet. De estimerede effekter indgår i indsatsprogrammet i forslagene til vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode.

I forbindelse med evalueringen af Grøn Vækst virkemidlerne foretaget af Aarhus Universitet i 2013 angives den faktiske kvælstofeffekt af den gældende randzonestov til ca. 2.200 ton N (tallet er korrigeret i foråret 2014 på grundlag af supplerende data fra NaturErhvervstyrelsen), og den foreslåede tilpasning af randzonestovens anvendelsesområde medfører ca. en halvering af randzonestovens effekter. Forslaget vil derfor have en faktisk negativ virkning i kvælstofeffekt på ca. 1.100 ton.

Den negative effekt på den budgetterede fosforreduktion udgør op til 80 ton fosfor. Aarhus Universitet har i et høringssvar til lovforslaget anført, at den faktiske reduktionseffekt kan være betydeligt mindre. Miljøministeriet har oplyst, at bemærkningerne fra Aarhus Universitet er noteret og tages til efterretning i forbindelse med den fremadrettede opførelse af virkemidlets effekt.

Forslaget har negativ virkning i forhold til naturhensynet, da det estimeres, at der fremover kun vil være krav om udlægning af ca. 25.000 hektar obligatoriske randzoner. Herudover vil synergieffekten af loven i forhold til klima blive reduceret med 50.000-100.000 CO₂-ækvivalenter, og medføre en mindre stigning i brugen af pesticider.

8. Forholdet til EU-retten

Det primære formål med de obligatoriske randzoner udlagt i henhold til randzonestoven er at bidrage til opnåelse af den nationale målsætning om reduktion af næringsstofudvaskning udmøntet ved de statslige vandplaner. Forslaget medvirker dermed til opfyldelsen af de danske forpligtelser efter EU's vandrammedirektiv om god økologisk tilstand i vandmiljøet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger.

Randzoner indgår i forslagene til vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode som det vigtigste enkeltstående kvælstof- og fosforvirkemiddel med en budgetteret effekt på reduktion af ca. 2.550 ton kvælstof og op til ca. 160 ton fosfor årligt til vandmiljøet. Lovforslaget indebærer en halvering af det obligatoriske randzoneareal, og dermed halveres også kvælstofeffekten og fosforeffekten af randzonerne i forslagene til indsatsprogram i vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode. Naturstyrelsen vurderer, at der kan argumenteres for, at ændringen af randzonestoven ligger

inden for rammerne af vandrammedirektivets undtagelsesbestemmelser fra kravet om god miljøtilstand.

Vandplanerne bidrager tillige til Danmarks opfyldelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (Habitatdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (Fuglebeskyttelsesdirektivet), idet de medvirker til at reducere belastningen af akvatiske habitatnaturtyper og levesteder for arter, hvis bevaringstilstand er ugunstig. Lovændringen forventes ikke at få betydning for disse direktiver.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. april 2014 til den 28. april 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Agri Nord, AgroPro, Agrovi, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bornholms landbrug, Brancheudvalget for Biogas, Brancheudvalget for frø, Bæredygtigt Landbrug, Centrovic, DAKOFO, Danmarks Biavlforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landboudom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfrugtavl, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gartneri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Kartoffelproducentforening, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landbrug Sydhavsøerne, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Skovforening, Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Danske Advokater, Danske Biavlernes Landsforening, Danske Juletræer, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, Danske Vandløb, Datatilsynet, Den Danske Dødderforening, Den danske Landinspektørforening, Det Danske Fjerkræråd, Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet (Københavns Universitet), Det Økologiske Råd, DI, Djursland Landboforening, Dronningeavlforening af 1921, Ejendomsforeningen Danmark, ErhvervsBiavlernes, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finansrådet, Foreningen af Danske Handelsmøller, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Reduceret jordbearbejdning i Danmark, Frie bønder – levende land, Friluftsrådet, Frøsektionen, Gefion, Greenpeace, Heden og Fjorden, Hedeselskabet, Institut for Fødevare- og Ressourceøkonomi (Københavns Universitet), Jysk Landbrugsrådgivning, Kolding-Herreds Landbrugsforening, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunernes Landsforening, Kødbbranchens Fællesråd, Landbo Limfjord, LandboNord, LandboSyd, LandboThy, Landbrug og Fødevarer, Landbrugsrådgivning Syd, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Gylleramte, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Landsforeningen Danske Maskinstationer, Landsforeningen Praktisk Økologi, Lemvigegnens Landboforening, LHN,

LMO, Miljøteknisk Brancheforening, Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (Aarhus Universitet), Nationalt Center for Miljø og Energi (Aarhus Universitet), Natur & Samfund, NF Plus, NOAH, Odsherreds landboforening, Patriotisk Selskab, Plantning & Landskab, Landsforeningen, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rådgivningscenter Nord, Sammenslutningen af Danske Småøer, Sammenslutningen

af Danske Erhvervsbiavlere, Sammenslutningen af danske Sortsejere, Science and Technology (Århus Universitet), Skovdyrkerne, Svinerådgivning Vest, Sønderjysk landboforening, Verdens Skove, Verdensnaturfonden (WWF), Vestjysk Landboforening, Videncentret for Svineproduktion, Videncentret for Landbrug, Økologisk Landsforening, Østdansk Landbrugsrådgivning.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ca. 1.100 ton kvælstofudvaskning til vandmiljøet. Forøget fosfor-udvaskning til vandmiljøet på op til 80 ton. Tab af ca. 25.000 ha natur. Konsekvens i forhold til reduktion af CO ₂ -effekten på 50.000-100.000 CO ₂ -ækvivalenter. Mindre stigning i forbruget af pesticider.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Randzonenloven bidrager til opfyldelse Danmarks forpligtelser med henblik på opnåelse af målsætning om god økologisk tilstand i vandmiljøet i EU's vandrammedirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, herunder til Habitatdirektivet og Fuglebeskyttelsesdirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget til ændring af randzonenlovens § 1, stk. 1, tilpasses randzonenlovens anvendelsesområde og gødskningsforbuddet præciseres.

Dyrkningsforbuddet i randzonenlovens § 1 foreslås videreført, og ved dyrkning forstås derfor fortsat en egentlig kultivering af arealet med jordbehandling, såning eller plantning af en eller flere typer af afgrøder eller vækster. Dyrkningsforbuddet omfatter således ikke opvækst af naturligt forekommende vegetation i randzonerne, jf. dog rydningspligten efter lov om drift af landbrugsjorder. Dyrkningsforbuddet omfatter heller ikke ekstensiv afgræsning, fældning eller be-

skæring af sådanne naturligt forekommende vækster, eller plukning af frugter, bær og lignende fra sådanne naturligt forekommende vækster eller eksisterende beplantninger.

Ved jordbearbejdning forstås i denne lov al bearbejdning af jorden med henblik på dyrkning og etablering af afgrøder. Forbuddet omfatter således ikke lovlige dræningsarbejder. Tilsvarende er det muligt at foretage anden nødvendig jordbearbejdning i forbindelse med egentlige lovlige anlæg, som f.eks. stier, opførelse af læskure m.v. Nedpløjning eller fræsning af oprensingsmateriale, som hidrører fra en udført vandløbsvedligeholdelse er ligeledes tilladt, når jordbearbejdningen ikke sker i dyrkningsøjemed.

For så vidt angår gødskningsforbuddet foreslås det, at bestemmelsen i randzonenlovens § 1, stk. 1, præciseres, så det fremover fremgår eksplicit af bestemmelsen, at forbuddet omfatter brugen af både gødningsprodukter og jordforbedringsmidler.

Definition af begreberne gødning og jordforbedringsmidler, som er lagt til grund i administrationen af den gældende randzonestov, er den legale definition, som fremgår af § 2 i lov om gødning og jordforbedringsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 3. maj 2011.

Ved gødning forstås alle produkter, der er bestemt til at fremme planters vækst, og hvis virkning helt eller overvejende beror på deres indhold af plantenæringsstoffer. Ved jordforbedringsmidler forstås alle produkter, der er bestemt til ændring af jords fysiske, kemiske eller biologiske tilstand, og hvis virkning ikke eller kun i ringe grad beror på indhold af plantenæringsstoffer.

For så vidt angår ændringen af randzonestovens anvendelsesområde foreslås det, at der fremover kun stilles krav om randzoner langs vandløb og større søer, som efter den i lovens § 1, stk. 1, opregnede lovgivning er beskyttede eller udpegede på grund af deres miljø-, natur- eller samfundsmæssige værdi. Ændringen foretages for at afhjælpe jordbrugernes tvivl om hvilke vandløb og søer, der udløser krav om udlægning af randzoner.

Med ændringen af randzonestovens § 1, stk. 1, vil det i den hidtidige administrative praksis anvendte kriterium vandførende i hovedparten af året ikke længere finde anvendelse ved afgrænsning af, om der er tale om et vandløb, der udløser krav om udlægning af randzoner efter randzonestoven. Det vil fremover være kriterierne i den lovgivning, der henvises til i den foreslåede § 1, stk. 1, der vil være afgørende for, om et vandløb eller udløser et krav om udlægning af randzoner, uanset om vandløbet er vandførende i hovedparten af året.

Ændringen af kriterierne for, hvornår et vandløb udløser krav om udlægning af randzoner, vil overordnet set reducere det samlede randzoneareal på landsplan. Ændringen vil dog for den enkelte bedrift kunne medføre både bortfald af vandløb, som efter den gældende lov udløste krav om randzoner, og tilkomst af vandløb, som udløser krav om udlægning af randzoner efter ændringslovens ikrafttræden. Det vil dog som hidtil være den enkelte jordbrugers ansvar at udlægge randzoner korrekt inden for bedriften også efter de nye regler.

I det omfang nye vandløb og søer udpeges eller bliver omfattet af beskyttelsen efter de i randzonestovens § 1, stk. 1, nævnte bestemmelser, vil disse blive omfattet af randzonestovens bestemmelser. Tilsvarende vil kravet om udlægning af randzoner bortfalde, hvis vandløb og søer ikke længere er udpeget eller beskyttet efter de nævnte bestemmelser.

Til nr. 2

Formålet med randzonestoven er at bidrage til at sikre et vandmiljø af god kvalitet og natur, og loven retter sig primært mod dyrkningsjorden.

Det foreslås, at bestemmelsen i randzonestovens § 1, stk. 2, hvorefter skove, hvor der normalt ikke sprøjtes eller gødses, samt haver og parker er undtaget lovens regler, udvides til også at omfatte arealer med dambrugsaktiviteter, da arealer med dambrugsaktiviteter i lighed med de øvrige arealer,

der er undtaget efter bestemmelsen, ville kunne være tale om et meget alvorligt indgreb i forhold til anvendelse af produktionsarealer.

Arealer med dambrugsaktiviteter er i vidt omfang efter gældende praksis undtaget efter randzonestovens § 6. Med den foreslåede udvidelse af bestemmelsen i randzonestovens § 1, stk. 2, slipper den pågældende ansvarlige for dambrugsaktiviteter for at ansøge om en dispensation fra lovens regler.

Til nr. 3

Ranzonestovens § 5, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 3, er ny og indebærer, at en jordbruger i tilfælde af, at det samlede randzoneareal på hans bedrift kommer til at udgøre mere end 5 pct. af en konkret bedrifts samlede areal, som følge af en ændring af randzonestoven, har ret til at få en forholdsmæssig reduktion af randzonebredden på sin bedrift, således at randzonearealet totalt set ikke overstiger 5 pct. af bedriftens samlede areal. Jordbrugeren har dog ikke pligt til at få en forholdsmæssig reduktion af randzonebredden.

Bestemmelsen foreslås indført ud fra en generel rimelighedsbetragtning i lighed med de hensyn, der ligger bag den gældende bestemmelse i randzonestovens § 5, stk. 1, hvori det i forbindelse med randzonestovens ikrafttræden blev fastsat at det samlede areal af randzoner inden for en bedrift, med de rådighedsindskrænkninger dette medfører, ikke kunne overstige 5 pct. af den pågældende bedrifts samlede areal.

Det er en betingelse, at ændringsloven skal have medført, at der skal udlægges randzoner langs nye vandløb. Ved nye vandløb forstås vandløb, der med ændringslovens ikrafttræden bliver omfattet af randzonestoven, men som ikke var omfattet tidligere.

Herudover er det en betingelse, at bedriftens randzoneareal skal overstige 5 pct. af bedriftens samlede areal, på tidspunktet for en ændringslovs ikrafttræden, og de jordbrugere, der ønsker en reduktion af randzonens bredde, skal indsende ansøgning herom inden en tidsfrist, der fastsættes af fødevarerministeren. Når denne tidsfrist er udløbet, vil der ikke længere kunne ske en reduktion af randzonens bredde efter randzonestovens § 5, stk. 2, for så vidt angår den forøgelse af randzonearealet, som skyldes lovændringen.

Den foreslåede bestemmelse i randzonestovens § 5, stk. 2, omfatter alle bedrifter, hvis randzoneareal udgør mere end 5 pct. af bedriftens samlede areal på tidspunktet for ændringslovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes administreret på samme måde som den tilsvarende bestemmelse i randzonestovens § 5, stk. 1, således, at de jordbrugere, der mener sig berettiget til, og ønsker en forholdsmæssig reduktion af randzonens bredde på grundlag af denne bestemmelse, indsender en ansøgning herom til kontrolmyndigheden, der herefter foretager en konkret verifikation og eventuelt reduktion af randzonebredden på den pågældende bedrift. Såfremt jordbrugeren ikke ønsker en forholdsmæssig reduktion, skal han blot undlade at indsende ansøgningen.

Til nr. 4

Med bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 4, foreslås, at den gældende bestemmelse i randzonenlovens § 5, stk. 2, der bliver stk. 3, også finder tilsvarende anvendelse for de forholdsmæssige reduktioner af randzonebredden, der meddeles efter randzonenlovens § 5, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Med forslaget vil en reduktion af bredden af randzonen efter den foreslåede bestemmelse til randzonenlovens § 5, stk. 2, forblive gældende, uanset om der efterfølgende vil ske ændringer i bedriftsstrukturen, også komme til at gælde for de nye reduktioner. Dette gælder således også i tilfælde af, at en landbrugsejendom med en reduceret randzone overdrages til en anden landbruger, som har en bedrift, der ikke overstiger grænsen på 5 pct. I denne situation vil landbrugeren således inden for sin bedrift have arealer med 2 forskellige randzonebredder. Der foretages således ikke en genberegning af randzonearealet i forhold til bedriftsstørrelsen ved efterfølgende ændringer af bedriftens struktur, herunder også ændringer i forpagtningsforhold, idet randzonebredden i denne situation vil udgøre et på forhånd kendt vilkår.

Til nr. 5

§ 6 b

Med forslaget til § 6 b, stk. 1, bemyndiges fødevareministeren til at kunne fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Fødevareministeriet om forhold omfattet af lov om randzoner eller af regler udstedt i medfør af loven skal foregå digitalt.

Loven administreres af NaturErhvervstyrelsen, og bemyndigelsen påtænkes udnyttet således, at pligten til at kommunikere digitalt mellem styrelsen og virksomhederne m.v. også omfatter kommunikation mellem styrelsen og en rådgiver, f.eks. en konsulent, advokat eller lign., som optræder på virksomhedens eller borgerens vegne over for styrelsen.

Kravet om digital kommunikation vil blive udmøntet løbende i takt med, at de digitale løsninger er på plads, og den fornødne teknologi er til stede.

Kravet indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. til NaturErhvervstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget i styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning eller indsendelse i papirform, vil også finde anvendelse, når indberetning eller indsendelse ikke sker i overensstemmelse med de krav om digital indberetning, der fastsættes i bekendtgørelse i henhold til dette lovforslag.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Fødevareministeriet, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Der vil efter forslaget kunne stilles krav om, at virksomheder og borgere oplyser en e-mailadresse, som NaturErhvervstyrelsen kan anvende til kontakt i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse. Dette forventes i praksis at være vedkommende virksomheds eller borgers e-mailadresse i Offentlig Digital Post.

Der vil også kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur eller lignende i forbindelse med andre former for digital kommunikation, eksempelvis via digitale selvbetjeningsløsninger, så NaturErhvervstyrelsen har sikkerhed for, at afsenderen er den, som vedkommende giver sig ud for at være.

Der kan efter forslaget ved bekendtgørelse stilles krav om, at virksomheden skal anvende bestemte it-systemer og særlige digitale formater for at sikre, at styrelsen kan håndtere de modtagne indberetninger.

Med den foreslåede udformning af bestemmelsen som en bemyndigelse er det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at visse grupper ikke skal være omfattet af kravet om pligtmæssig digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes at have en yderst begrænset rækkevidde.

Herudover vil det være muligt for virksomheder eller borgere efter ansøgning at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil kun undtagelsesvist blive givet, f.eks. til de jordbrugere, der bor i områder, hvor det er teknisk problematisk at koble sig på internettet.

Hvad angår fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post henvises der i det hele til de regler, som Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet har fastsat om hhv. fritagelse af fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post m.v. og fritagelse af juridiske enheder med CVR-nummer samt fysiske personer med erhvervsaktiviteter for tilslutning til Offentlig Digital Post. Fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post medfører ikke samtidig fritagelse for pligten til at benytte en af Fødevareministeriet etableret portalløsning til kommunikation vedr. forhold omfattet af randzonenloven.

Det forhold, at en virksomhed eller en borger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Efter forslaget til *stk. 2* bemyndiges ministeren endvidere til at kunne fastsætte regler om vilkår og formater for anvendelse af digital kommunikation. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Med *stk. 3* foreslås det fastlagt, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Med-

delelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten. Meddelelsen anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Det er i denne forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen, f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, jf. lov om Offentlig Digital Post, eller modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls osv.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for NaturErhvervstyrelsen på det tidspunkt, hvor styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen betragter meddelelsen som sendt før kl. 24.00. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

IT-problemer hos NaturErhvervstyrelsen (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til NaturErhvervstyrelsen. Opstår problemer tæt på fristen for indgivelsen af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen for indgivelse af meddelelsen ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for styrelsen inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Det vil således ikke kunne komme virksomheden til skade, at indberetning modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 6 c

Bestemmelsen i § 6 c vedrører fravigelse af underskriftskrav for dokumenter, der er udstedt af andre end Fødevarerministeriet, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og borgere kan opfylde underskriftskravet på anden måde end ved personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det i *stk. 2*, at der kan fastsættes nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil.

I så fald kan der stilles krav om, at virksomheder eller fysiske personer, som indsender dokumenter til en myndighed uden personlige underskrifter, skal opbevare et eksemplar af det pågældende dokument forsynet med originale underskrifter, som myndigheden kan forlange at få forevist i kontroløjemed. Der henvises til afsnit 3.1.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse til randzonenlovens § 8 a er ny og indebærer, at der indføres mulighed for at meddele den, der er juridisk ansvarlig for bedriften, påbud om at bringe arealer, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, i en tilstand, der er i overensstemmelse hermed.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre retablering af den fysiske barriere mod udvaskning af næringsstoffer og pesticider til vandmiljøet, som randzonerne udgør.

Bestemmelsen forudsættes derfor anvendt til at påbyde den juridisk ansvarlige for bedriften at retablere randzonen, f.eks. ved påbud om etablering af græs i en randzone i de tilfælde, hvor randzonen f.eks. er blevet opløjet.

Meddeles der påbud efter bestemmelsen indebærer dette samtidig en konkret dispensation fra forbuddet mod jordbearbejdning i randzonenlovens § 1, stk. 1, men henblik på retablering af randzonen.

Meddelelse af påbud er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012 med senere ændringer, og dermed omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, begrundelse og klagevejledning m.v. Efter § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangs-

indgreb og oplysningspligter med senere ændringer (herefter retssikkerhedsloven) har en mistænkt ikke pligt til at meddele oplysninger til myndigheden, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Myndigheden har pligt til vejlede den pågældende bedriftsansvarlige om dennes ret men ikke pligt til at komme med oplysninger eller afgive en udtalelse i sagen.

Manglende opfyldelse af påbud kan straffes med bøde efter randzonenlovens § 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Afgørelse om påbud kan påklages til Fødevareministeriets Klagecenter efter regler fastsat i medfør af randzonenlovens § 9, stk. 2, jf. bekendtgørelse om NaturErhvervstyrelsens opgaver og beføjelser. En klage har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Afgørelser truffet af klagecentret i sager vedrørende lov om randzoner eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Fødevareministeriets Klagecenters opgaver og beføjelser.

Til nr. 7

Med forslaget til § 9, stk. 2, 2. pkt. præciseres det, at fødevareministeren kan fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder formkrav til klage, f.eks. anvendelse af et særligt klageskema.

Til nr. 8

Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der overtræder § 1, stk. 1, eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, jf. randzonenlovens § 10.

Det foreslås, at bestemmelsen i randzonenlovens § 10, stk. 1, udvides til også at indeholde en hjemmel til at strafsanktionere manglende opfyldelse af et påbud meddelt efter randzonenlovens § 8 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Forslaget indebærer, at dyrkning eller jordbearbejdning i randzonen, som følges op af et påbud om retablering af randzonen, kan medføre en bøde for selve dyrkningen eller jordbearbejdningen. Herudover kan en eventuel efterfølgende manglende opfyldelse af det meddelte påbud tillige medføre en bøde.

Miljøministeriet

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget fastsætter, at der skal gennemføres en supplerende høring, hvis der i forbindelse med vedtagelsen af en vandplan foretages ændringer i de dele af indsatsprogrammet eller retningslinjer, der fastsætter forpligtelser for myndigheder, i forhold til det udkast, som oprindeligt var i høring i 6 måneder. Det præciseres således, at det alene er sådanne ændringer, der udløser et krav om supplerende høring. Andre ændringer af vandplanerne som f.eks. planernes miljømål og redegørelsesdel udløser ikke et sådant krav. Den foreslåede ændring vil have virkning for den suppleren-

de høring, der måtte blive aktuel i forbindelse vedtagelsen af det foreliggende udkast til vandplaner for første planperiode, som var i 6 måneders høring indtil 23. december 2013.

Den gældende bestemmelse i § 30 fastsætter ikke en bestemt frist for den supplerende høring. I december 2011 blev der fastsat en frist på 8 dage, hvilket Natur- og Miljøklagenævnet den 3. december 2012 anså for at være for kort tid. Nævnet betragtede det som en så væsentlig retlig mangel, at samtlige 23 vandplaner blev ophævet og hjemvist til fornyet behandling. I forslaget fastsættes der en frist på mindst 8 uger.

For god ordens skyld bemærkes, at det er Miljøministeriets opfattelse, at der som udgangspunkt ikke er pligt til at foretage partshøring over vandplanerne, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 5. Undtagelsesbestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 5, finder således anvendelse i sager, hvor en bredere kreds af borgere kan have en sådan interesse i sagen og dens udfald, at det kan give anledning til tvivl om, hvem der bliver så væsentligt og individuelt berørt af afgørelsen, at de må anses for parter. I sådanne tilfælde medfører bestemmelsen, at myndigheden kun er forpligtet til at høre personer og virksomheder mv., der uden større vanskeligheder kan individualiseres som parter. I det omfang, der i helt særlige tilfælde måtte være pligt til partshøring over fastlagte indsats i vandplanen, finder Miljøministeriet, at manglende partshøring bør have betydning for gyldigheden af den enkelte indsats, men ikke for gyldigheden af vandplanen som sådan.

Med den foreslåede bestemmelse sondres der ikke mellem, om eventuelle ændringer er af omfattende karakter eller ej.

Det bemærkes, at der ikke gælder en pligt til at gennemføre en fornyet offentlig høring, hvis der på baggrund af en supplerende høring, jf. den foreslåede bestemmelse, foretages nye ændringer i vandplanerne forud for vedtagelse heraf.

For god ordens skyld skal det tilføjes, at vandrammedirektivets artikel 14 om offentlig oplysning og høring må forstås sådan, at hvis der i et forslag til vandplaner efter den krævede 6 måneders høring foretages helt grundlæggende ændringer af en sådan karakter, at der reelt er tale om en helt ny vandplan, skal der gennemføres en ny 6 måneders høring for at leve op til vandrammedirektivets krav om offentlighedens medvirken. Lovforslaget ændrer ikke herved.

Det bemærkes, at alene det forhold, at virkemidler f.eks. udgår af indsatsprogrammet og eventuelt erstattes af andre, ikke efter Miljøministeriets opfattelse indebærer, at der er pligt til at gennemføre en fornyet høring efter vandrammedirektivets artikel 14.

Ændringer i vandplanernes indsatsprogrammer eller retningslinjer vil medføre behov for ændringer og ny høring med hensyn til de miljøvurderinger, der blev udarbejdet i medfør af lov om miljøvurdering af planer og programmer, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 3. juli 2013 med senere ændringer, og sendt i høring samtidig med vandplanerne. Andre ændringer i vandplanerne (f.eks. ændringer i oplysninger

om beliggenheden af beskyttede områder, ændringer i kort over oprettede overvågningsnet eller ændringer i kort, der viser tilstanden for vandforekomster) vil ikke i sig selv medføre behov for ændringer og ny høring med hensyn til miljøvurderingerne. Der kan henvises til, at miljøvurderingsloven alene omfatter planer, der fastsætter rammer for fremtidige anlæg m.v., og at mindre ændringer i planer kun medfører en ny miljøvurdering, hvis de har væsentlig indvirkning på miljøet.

Hvis vandplanerne mod forventning måtte blive ændret i sådant omfang, at der bliver tale om en ny 6 måneders høring på grund af bestemmelsen i vandrammedirektivets artikel 14, vil der blive udarbejdet nye miljøvurderinger med henblik på den nye offentlighedsfase. I andre tilfælde, vil ændringerne i miljøvurderinger blive gennemført som supplerede vurderinger eller rettelsesblade i relation til de gennemførte vurderinger.

Til § 3

Til stk. 1.

Det foreslås, at ændringerne i miljømålslovens § 30, jf. lovforslagets § 2, sættes i kraft hurtigst muligt, hvilket vil si-ge dagen efter, at loven er bekendtgjort i Lovtidende.

Som følge af EU-Kommissionens stævning mod Danmark for manglende vedtagelse og rapportering vandplaner for vandrammedirektivets 1. planperiode, er det nødvendigt at få igangsat den sidste del af høringsprocessen vedrørende vandplanerne med henblik på en snarlig vedtagelse heraf.

Til stk. 2.

Det foreslås, at ændringerne i randzonenloven træder i kraft den 1. august 2014

Til § 4

Til stk. 1.

Det foreslås, at fødevareministeren bemyndiges til i forbindelse med denne lovs ikrafttræden at fastsætte en ordning, hvorefter det i en overgangsperiode vil være tilladt at høste afgrøder, såvel etårige som flerårige afgrøder, der er etableret i randzonen langs de vandløb, som ikke er omfattet af den gældende randzonenlov, men som vil blive omfattet af randzonenloven efter 1. august 2014.

Bemyndigelsen minder om den, der blev indsat i forbindelse med den seneste ændring af randzonenloven, jf. lov nr. 563 af 19. juni 2012.

Til stk. 2.

Jordbrugere, som har ansøgt men endnu ikke modtaget en endelig afgørelse om reduktion af bredden af randzonen inden 1. august 2014, kan komme til at stå i den situation, at en ændring af randzonenlovens anvendelsesområde medfører, at forholdet mellem bedriftens samlede areal og randzoneareal ikke længere giver basis for en reduktion.

Det foreslås derfor, at lovens § 1 ikke finder anvendelse på ansøgninger om forholdsmæssig reduktion af randzonebredden, som er indsendt men endnu ikke afsluttet den 1. august 2014. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Med den foreslåede bestemmelse, behandles disse sager efter de regler, der var gældende indtil 1. august 2014. Hermed stilles disse jordbrugere, som om deres ansøgninger var endeligt afgjort inden 1. august 2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

§ 1

I lov nr. 591 af 14. juni 2011 om randzoner, som ændret ved lov nr. 563 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

§ 1. For alle åbne vandløb i landzone og for søer med et overfladeareal på mere end 100 m² i landzone gælder, at der efter reglerne i denne lov i en randzone på indtil 10 m fra bredden ikke må foretages gødskning, sprøjtning, dyrkning eller anden jordbearbejdning.

»§ 1. Der må i landzone ikke foretages gødskning og anden jordforbedring, sprøjtning, dyrkning eller anden jordbearbejdning i en randzone på indtil 10 meter, jf. stk. 4, fra bredden af de åbne vandløb og søer med et overfladeareal på mere end 100 m²,

- 1) der er klassificeret som offentlige efter § 9 i lov om vandløb, eller
- 2) er beskyttet efter § 3 i lov om naturbeskyttelse, eller
- 3) er omfattet af kravet om 2-meter bræmmer i § 69, stk. 1, i lov om vandløb, eller
- 4) for hvilke der er fastsat miljømål i,
 - a) de statslige vandplaner vedtaget efter reglerne i miljømålsloven, eller
 - b) bekendtgørelser om miljømål udstedt i medfør af lov om vandplanlægning.«

Stk. 2-4. ---

§ 1. ---

Stk. 2. Forbuddene i stk. 1 gælder ikke for arealer, der anvendes til skov, have, park el.lign.

Stk. 3-4. ---

§ 5. ---

2. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forbuddene i stk. 1 gælder ikke for arealer, der anvendes til skov, have, park, eller dambrugsaktiviteter.«

3. I § 5 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Forøges det samlede areal af randzoner på en bedrift som følge af en ændring af denne lov, så randzonearealet kommer til at udgøre mere end 5 pct. af bedriftens samlede areal på tidspunktet for ændringslovens ikrafttræden, meddeler ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter ansøgning tilladelse til en forholdsmæssig reduktion af bredden af randzonen på den pågældende bedrift, således at det samlede areal af randzoner kommer til at udgøre 5 pct. af bedriftens samlede areal. Ansøgning skal ske inden en tidsfrist, der fastsættes af ministeren.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 2-3. ---

§ 5. ---

Stk. 2. En forholdsmæssig reduktion efter stk. 1 af bredden af randzonen på en bedrift forbliver gældende uanset efterfølgende ændringer af bedriften, herunder ved hel eller delvis

4. I § 5, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og stk. 2«.

overdragelse eller bortforpagtning af bedriften eller ved en udvidelse heraf.

Stk. 3. ---

§ 9. ---

Stk. 2. Henlægger ministeren sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 10. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 1, stk. 1.

Stk. 2-3. ---

5. Efter § 6 a indsættes:

»**§ 6 b.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 6 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. stk. 1.«

6. Efter § 8 indsættes:

»**§ 8 a.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele den, der er ansvarlig for bedriften, påbud om at bringe arealer, der er omfattet § 1, stk. 1, i en tilstand, der er i overensstemmelse hermed.«

7. I § 9, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan i den forbindelse endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav hertil.«

8. § 10, stk. 1, affattes således:

»Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1, eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 8 a.«

Miljøministeriet

I miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret senest ved lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. § 30 affattes således:

§ 30. Hvis der i forbindelse med vedtagelsen af den endelige vandplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af vandplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Miljøministeren fastsætter en frist herfor. Hvis ændringen er så omfattende, at der reelt foreligger et nyt forslag til vandplan, skal proceduren i §§ 28, 29 og 31 følges.

»**§ 30.** Hvis der forud for vedtagelsen af den endelige vandplan foretages ændringer i forhold til det offentliggjorte forslag i de dele af indsatsprogrammet eller retningslinjerne, der fastsætter forpligtelser for myndigheder, kan vandplanerne ikke vedtages, før ændringerne har været i fornyet offentlig høring i mindst 8 uger.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 træder i kraft den 1. august 2014.

§ 4

Stk. 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte en ordning, hvorefter det i en overgangsperiode vil være tilladt at høste afgrøder, såvel etårige som flerårige, der er etableret i randzonen langs vandløb, der ikke før 1. august 2014 var omfattet af randzonenloven, men som bliver omfattet af loven efter denne dato.

Stk. 2. Lovens § 1 finder ikke anvendelse på ansøgninger om forholdsmæssig reduktion af randzonebredden, som er indsendt men endnu ikke afsluttet på tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.